

Bemærkninger til forslaget

Formålet med beslutningsforslaget er at bevare biodiversiteten, også kaldet arternes mangfoldighed, og at mindske de alvorlige gener, som blandt andet har ramt fiskerne, dambrugsejerne, ejerne af put- and take-søer og skovejerne i de seneste år.

Undersøgelsen »Danske skarvers fødevalg 1992-94«, Miljø- og Energiministeriet, 1995, viser, at bestanden af ynglepar er steget fra 250 i 1970 til 38.300 i 1995. Tælles alle ungfuglene med, findes der over 200.000 skarver i de danske farvande. Dette antal stiger stadig, om end den eksplorative vækst er aftaget de seneste år.

Skarven er en spændende og fascinerede fugl, og Danmark har en forpligtigelse til at beskytte den mod udryddelse, ligesom en række afrikanske lande er forpligtet til at bevare giraffer og løver. Skarven har ynglet i Danmark gennem de seneste 7-8000 år undtagen en periode i 1700-tallet, hvor den tilsyneladende ikke yngede her i landet. I perioden mellem 1876 og 1938 var skarven ikke ynglefugl på grund af en intensiv jagt. Årsagen hertil var, at skarven også dengang var til stor gene for fiskeriet. Der blev i 1931 indført en fredning af skarven i tre måneder af yngletiden, og fra 1938 var skarven atter at finde som ynglefugl. Frem til 1972 blev bestanden af skarver holdt nede på ca. 200 ynglepar i én koloni beliggende på Vørsø i Horsens Fjord. Fra 1972 til 1979 var den årlige beskydning af skarver på Vørsø indstillet, men jagttiden på 9 måneder var fortsat opretholdt. Bestanden af ynglepar steg i denne periode fra 405 i 1972 til 1697 par i 1979. I 1979 blev skarven totalfredet i Danmark. Skarven er efterfølgende blevet fredet i de øvrige EU-lande som følge af et EF-fuglebeskyttelsesdirektiv fra 1979 (79/409/EØF), der senest skulle implementeres den 2. april 1981. Efter denne totalfredning er antallet af ynglende skarvepar steget til 38.300 par i 1995. Skarven har ynglet med voldsom succes, efter at fredningen blev total. Der har i perioder været tale om en vækstrate på ca. 24 pct. pr. år. Overført til mennesker svarer det til, at den danske befolkning i samme tidsrum ville have opnået et omfang, der kunne måle sig med Indiens. Fredningen har altså været overordentlig effektiv, men den har også skabt problemer - mange problemer. Ikke kun økonomiske, men også problemer for naturen.

1. Biodiversiteten skal sikres

Skarven er begyndt at blive et problem for biodiversiteten. Biodiversiteten var et stort emne på FN-konferencen i Rio i 1992. Her blev der lagt vægt på, at der skulle værnes om biodiversiteten, da det er utrolig vigtigt for hele verden at sikre arternes mangfoldighed.

Når skarven yngler i kolonier, fortrænger den andre rugende fugle fra deres redepladser, idet skarven ikke tåler, at andre fugle ruger i nærheden.

Med hensyn til skarvens fødeindtag påvirker det også biodiversiteten, fordi den æder store mængder af bestemte fiskearter. Her tænkes blandt andet på torsk og ål. Skarvene æder i løbet af deres yngleperiode op mod 4.700 tons konsumfisk, heraf er de 1353 tons torsk og de 141 tons ål. Disse mængder er så store, at de i de seneste år har fået indvirkning på, hvor mange torsk og ål der er i de danske farvande. Fiskeriet er allerede begyndt at kunne mærke det. Bundgarnsfiskerne, som har ålen som vigtigste fiskeart, kan mærke, at deres ålefangst er for nedadgående. I Limfjorden er ålen blandt andet på grund af skarven næsten udryddet, og de fritidsfiskere, som normalt står for størstedelen af ålefangsten i Limfjorden, er begyndt at opgive fiskeriet. Det kan eksempelvis ses ved, at fritidsfiskerforeningen ved Limfjorden er reduceret fra 225 til 91 medlemmer. Endvidere kan der henvises til Fyns Amts natur- og vandmiljøafdelings »Redegørelse for miljøtilstanden i Brændegård Sø, 1973/74 - 1993«, hvor skarvens forringelse af den almene miljøtilstand dokumenteres, jf. Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, folketingsåret 1996-97, jf. alm.del - bilag 277.

Naturlige fjender

Enkelte argumenterer for, at antallet af skarver bare skal have lov til at finde sit naturlige leje. Men der er i øjeblikket intet naturligt ved over 200.000 skarver. Førhen havde skarven naturlige fjender, som var med til at regulere dens antal. Det var rovfugle såsom kongeørnen og havørnen, der åd skarven, men der findes i dag under 50 havørne og kun nogle få kongeørne i Danmark. De store rovfugle var sammen med måren og ilderen de eneste naturlige fjender, skarven har haft, ud over mennesket. Antallet af mår og ilder